

POVESTEA LUI HARAP-ALB

Ion Creangă

CUPRINS

1. Partea I - Opera: particularități ale basmului cult
2. Partea II - Personajul: Harap-Alb
3. Partea III - Relația dintre Harap-Alb și Spân
4. Partea IV - Schița rapidă cu mnemonics
5. Partea V - Subiect, barem și schelet de eseu
6. Partea VI - Flashcards

PARTEA I. OPERA - PARTICULARITĂȚILE BASMULUI CULT

I. Curent literar + două trăsături

Opera Povestea lui Harap-Alb, publicată în 1877 în revista Convorbiri literare, este un basm cult aparținând lui Ion Creangă. Textul pornește de la modelul basmului popular, dar îl transformă prin intervenția unui autor cunoscut, prin oralitate, umor, individualizarea personajelor și umanizarea fantasticului. În basmul lui Creangă, fabulosul nu rămâne solemn și abstract, ci capătă naturalețe, apropiindu-se de lumea satului moldovenesc.

- **Trăsătura 1 - îmbinarea realului cu fabulosul.** Acțiunea se desfășoară într-un univers în care întâmplările miraculoase sunt acceptate ca firești: calul năzdrăvan vorbește, Sfânta Duminică ajută eroul, iar apa vie și apa moartă fac posibilă renașterea. Totuși, limbajul și comportamentul personajelor apropie basmul de lumea umană concretă.
- **Trăsătura 2 - conflictul dintre bine și rău, finalizat prin victoria binelui.** Harap-Alb reprezintă binele aflat în formare, iar Spânul reprezintă răul viclean, dar necesar inițierii. Eroul nu este perfect, ci naiv și lipsit de experiență, iar maturizarea lui se realizează prin probe succesive, ajutoare și moarte simbolică.

CITAT / FORMULARE: „Amu cică era odată...”

Cum îl folosești: marchează intrarea într-un timp nedeterminat, specific basmului, dar și tonul oral, familiar, al povestirii lui Creangă.

MNEMONIC: C.R.E.A.N.G.Ă. PENTRU BASMUL CULT

C = Convorbiri literare: apariția în 1877 și autor cunoscut.

R = Real + fabulos: lumea concretă se împletește cu miraculosul.

E = Erou atipic: Harap-Alb nu are puteri supranaturale, ci învață.

A = Ajutoare: Sfânta Duminică, calul, furnicile, albinele, cei cinci tovarăși.

N = Naivitate: greșeala inițială declanșează inițierea.

G = Glas oral: proverbe, expresii populare, umor și adresare directă.

Ă = Împlinire: binele învinge, eroul devine împărat.

II. Tema + două secvențe

Tema basmului este maturizarea mezinului craiului, dublată de tema luptei dintre bine și rău. Harap-Alb parcurge un drum inițiat, trecând de la statutul de tânăr neexperimentat la acela de conducător capabil. Probele nu sunt simple aventuri spectaculoase, ci etape ale formării morale și spirituale: eroul învață ascultarea, prietenia, curajul, loialitatea și responsabilitatea.

Secvența 1 - Coborârea în fântână

O scenă esențială este coborârea în fântână. Rătăcit în pădurea-labirint, mezinul încalcă sfatul tatălui și acceptă tovarășia Spânului. Antagonistul îl atrage în fântână, îl închide și îl obligă să schimbe identitatea: fiul de crai devine rob, primind numele Harap-Alb. Jurământul „pe ascuțișul paloșului” fixează începutul inițierii. Fântâna funcționează simbolic drept spațiu al morții vechii identități și al nașterii unei existențe noi, dominate de umilință și probă.

CITAT / FORMULARE: „până când va muri și iar va învia”

Cum îl folosești: arată caracterul inițiat al supunerii: eliberarea nu se poate produce decât prin moarte simbolică și renaștere.

Secvența 2 - Finalul: demascarea Spânului și renașterea eroului

O altă secvență importantă este finalul de la curtea lui Verde-Împărat. Fata Împăratului Roș îl demască pe Spân, iar acesta, crezând că Harap-Alb a divulgat secretul, îi taie capul. Moartea eroului marchează încheierea inițierii. Fata îl reînvie cu ajutorul obiectelor magice - apa vie, apa moartă și cele trei smicele - iar calul îl pedepsește pe Spân, aruncându-l în înaltul cerului. Binele învinge, iar eroul își recapătă identitatea nobilă și primește împărăția.

MNEMONIC DE SCENĂ PENTRU OPERĂ: FÂN-FIN

FÂN = Fântâna: căderea, pierderea identității, începutul inițierii.

FIN = Finalul: demascare, moarte simbolică, renaștere și răsplată.

III. Două elemente de structură, compoziție și limbaj

1. Titlul

Titlul Povestea lui Harap-Alb este analitic și indică atât specia, cât și personajul central. Cuvântul „povestea” trimite la universul basmului, iar numele Harap-Alb are valoare simbolică. Termenul „harap” sugerează robia, inferioritatea temporară și experiența umilinței, în timp ce „alb” indică originea nobilă și puritatea morală. Oximoronul din nume exprimă condiția duală a eroului: fiu de crai și slugă, naiv și ales, căzut și destinat înălțării.

2. Conflictul

Conflictul central este exterior, între bine și rău, reprezentat de opoziția Harap-Alb - Spân. Totuși, basmul are și un conflict interior de maturizare: eroul trebuie să depășească frica, naivitatea și lipsa de experiență. Spânul nu este doar un răufăcător, ci și un „rău necesar”, deoarece prin probele impuse îl obligă pe Harap-Alb să prindă la minte.

3. Incipit-final, perspectivă narativă și motive specifice

Relația incipit-final se realizează prin clișee compoziționale. Formula inițială „Amu cică era odată” introduce cititorul într-un timp vag, fabulos, iar formula finală marchează ieșirea ironică din basm. Perspectiva narativă este obiectivă, cu relatare la persoana a III-a, dar vocea naratorului capătă culoare prin oralitate, comentarii, proverbe și umor. Motivele specifice sunt superioritatea mezinului, interdicția, călătoria, supunerea prin vicleșug, probele, demascarea răufăcătorului, pedeapsa și nunta. Apar și cifre magice, mai ales 3, 12 și 24, precum și obiecte miraculoase: pielea de urs, aripile de la crăiasa furnicilor și a albinelor, apa vie, apa moartă și smicelele de măr.

MNEMONIC PENTRU STRUCTURĂ: TIT-CON-IF

TIT = titlul: poveste + nume simbolic, Harap-Alb.

CON = conflict: bine-rău, inițiere prin Spân.

IF = incipit-final: formule de basm, timp vag, ieșire ironică.

Concluzie pentru opera studiată

Prin temă, structură și limbaj, Povestea lui Harap-Alb este un basm cult care valorifică modelul popular, dar îl personalizează prin umor, oralitate și umanizarea fantasticului. Harap-Alb devine un erou atipic, care nu învinge prin forță supranaturală, ci prin experiență, prietenie și maturizare. Astfel, basmul capătă valoare inițiativă și morală.

PARTEA II. PERSONAJUL - HARAP-ALB

Această secțiune poate fi folosită pentru subiectul despre particularitățile de construcție a unui personaj. Ea păstrează cerințele de BAC: statut social, moral și psihologic, trăsătură dominantă evidențiată prin două episoade, mijloace de caracterizare și concluzie.

Tipologie literară

- personaj principal, deoarece acțiunea urmărește drumul său inițiativ;
- personaj eponim, deoarece numele său apare în titlu;
- personaj pozitiv, reprezentant al binelui, dar nu perfect de la început;
- personaj dinamic și rotund, deoarece evoluează de la naivitate la maturitate;
- erou de Bildungsroman, fiindcă basmul urmărește formarea lui morală și spirituală.

I. Statutul social, moral și psihologic

Statut	Harap-Alb
Social	fiul cel mic al craiului; pleacă spre Verde-Împărat pentru a deveni urmaș la tron; devine temporar slugă a Spânului; la final își recapătă identitatea și devine împărat.
Moral	la început este milostiv, dar naiv și neascultător; pe parcurs dovedește loialitate față de jurământ, altruism, generozitate, prietenie și perseverență.
Psihologic	inițial este lipsit de experiență, impulsiv și ușor de păcălit; probele îl maturizează, îl fac mai responsabil, mai atent și mai capabil să înțeleagă lumea.

MNEMONIC PENTRU STATUT: S.M.P.

S = Social: fiu de crai -> slugă -> împărat.

M = Moral: milostiv, loial, altruist, perseverent.

P = Psihologic: naiv -> încercat -> matur.

II. Trăsătura dominantă + două episoade

Pentru caracterizare, se poate alege trăsătura altruismului, deoarece ea explică modul în care Harap-Alb atrage ajutoare și își depășește limitele. Eroul nu are puteri miraculoase proprii, dar câștigă sprijinul lumii prin bunătate, milostenie și capacitatea de a se apropia de ceilalți.

Episodul 1 - Întâlnirea cu Sfânta Duminică

La început, mezinul este neexperimentat și nu înțelege imediat importanța bătrânei pe care o întâlnește. Totuși, se răzgândește și o miluiește cu un bănuț. Gestul său, aparent minor, dovedește bunătate și deschidere sufletească. Sfânta Duminică îl răsplătește prin sfaturi și ajutoare, orientându-l pe drumul inițierii. Scena arată că valoarea eroului nu stă în forță, ci în capacitatea de a face bine.

Episodul 2 - Ajutorul oferit furnicilor și albinelor

Pe drumul spre Împăratul Roș, Harap-Alb întâlnește furnicile și alege să nu le strivească, ocolind podul și mergând prin apă. De asemenea, ajută albinele, oferindu-le adăpost. Drept răsplată, crăiasa furnicilor și crăiasa albinelor îi oferă câte o aripă, care îl va ajuta în probele ulterioare. Episodul demonstrează că altruismul construiește solidaritate și transformă gesturile mici în sprijin decisiv.

Episod bonus - Finalul, pentru maturizare

Finalul poate fi folosit ca episod suplimentar. Harap-Alb moare simbolic atunci când Spânul îi taie capul, apoi este readus la viață de fata Împăratului Roș. Renașterea arată încheierea inițierii și trecerea de la statutul de tânăr dependent la cel de adult pregătit pentru conducere.

CITAT / FORMULARE: „boboc în felul său”

Cum îl folosești: poate fi folosit pentru a demonstra naivitatea inițială a eroului și necesitatea maturizării.

MNEMONIC PENTRU PERSONAJ: A.L.P.

A = Altruismul: ajută ființe aparent neînsemnate.

L = Loialitatea: respectă jurământul făcut Spânului.

P = Perseverența: trece probele și se maturizează.

III. Mijloace de caracterizare

- **Caracterizarea directă** apare prin vocea naratorului și a altor personaje. Eroul este numit „boboc în felul său”, formulare care subliniază lipsa de experiență.
- **Caracterizarea indirectă** se realizează prin fapte, alegeri și relațiile cu ceilalți: miluirea Sfintei Duminici, respectarea jurământului, ajutorul dat albinelor și furnicilor, acceptarea prietenilor neobișnuiți.
- **Numele personajului** are valoare simbolică: „Harp” indică robia, iar „Alb” indică noblețea și puritatea morală.
- **Probele inițiatice** sunt cel mai important mijloc de construcție, deoarece fiecare probă dezvoltă o calitate necesară viitorului împărat.

Concluzie pentru personaj

Harp-Alb este un personaj complex, atipic pentru basmul clasic, deoarece nu se definește prin puteri supranaturale, ci prin evoluție. De la tânărul naiv și neascultător, el ajunge un erou matur, capabil să conducă. Maturizarea sa se realizează prin experiență, suferință, prietenie și altruism.

PARTEA III. RELAȚIA DINTRE HARAP-ALB ȘI SPÂN

Această secțiune modifică și clarifică materialul despre relația dintre două personaje. Structura respectă cerințele din barem: statutul celor doi, relația evidențiată prin două episoade, două elemente de structură/compoziție relevante și concluzie.

Introducere

Relațiile dintre personaje sunt fundamentale într-o operă epică, deoarece declanșează conflictul și evoluția acțiunii. În Povestea lui Harap-Alb, relația dintre Harap-Alb și Spân reprezintă nucleul inițierii. Cei doi sunt construiți în opoziție: Harap-Alb aparține binelui aflat în formare, iar Spânul întruchipează răul viclean, dar necesar maturizării protagonistului.

I. Statutul social, moral și psihologic al personajelor

Statut	Harap-Alb	Spânul
Social	fiu de crai, apoi slugă sub nume fals; la final devine împărat și își recapătă statutul nobil	statut incert la început; se prezintă ca posibilă slugă, apoi uzurpă identitatea fiului de crai și se dă drept nepotul lui Verde-Împărat
Moral	reprezintă binele, dar este la început naiv; devine loial, altruist, prietenos și responsabil	reprezintă răul viclean; manipulează, amenință, minte și își urmărește interesul prin orice mijloace
Psihologic	neinițiat, ușor de păcălit, dar capabil de învățare și maturizare	viclean, autoritar, violent, calculat; înțelege slăbiciunile celorlalți și le folosește în avantajul său

MNEMONIC DE CONTRAST: H.A. / S.P.Â.N.

H.A. = Harap-Alb: umilință asumată, altruism, evoluție.

S.P.Â.N. = Supunere, Putere, Înșelare, Necesitate inițiativă.

Formula de ținut minte: Spânul îl coboară, dar tocmai coborârea îl maturizează pe Harap-Alb.

II. Relația ilustrată prin două episoade

Episodul 1 - Scena fântânii

Scena fântânii este decisivă pentru relația dintre Harap-Alb și Spân. Fiul de crai, rătăcit în pădure, încalcă interdicția tatălui și acceptă ajutorul Spânului. Acesta îl atrage în fântână, îl obligă să facă schimb de identitate și îl transformă în slugă. Relația devine una de putere: Spânul este manipulatorul, iar Harap-Alb este manipulatul. Totuși, episodul are și sens inițiativ, pentru că eroul trebuie să piardă statutul exterior pentru a dobândi maturitate interioară.

Episodul 2 - Finalul: tăierea capului și moartea Spânului

A doua scenă relevantă este finalul. Fata Împăratului Roș demască impostura Spânului, iar acesta îl acuză pe Harap-Alb de trădare și îi taie capul. Prin acest gest, Spânul îi provoacă eroului o a doua moarte simbolică. După învierea lui Harap-Alb, calul năzdrăvan îl ucide pe Spân, semn că inițierea s-a încheiat și că răul și-a consumat rolul. Relația dintre cei doi se închide prin restabilirea ordinii morale.

Episod bonus - Întâlnirile din pădurea-labirint

Întâlnirile repetate cu Spânul înaintea scenei fântânii arată slăbiciunea inițială a eroului. Primele două refuzuri demonstrează că Harap-Alb cunoaște interdicția, dar a treia întâlnire marchează cedarea în fața vicleșugului. Triplicarea accentuează specificul basmului și pregătește căderea inițiativă.

MNEMONIC PENTRU EVOLUȚIA RELAȚIEI: P.F.F.

P = Pădurea: rătăcire, vulnerabilitate, încălcarea interdicției.

F = Fântâna: supunere, nume nou, începutul inițierii.

F = Finalul: demascare, moarte, renaștere, pedepsirea Spânului.

III. Două elemente de structură/compoziție relevante pentru relație

1. Titlul

Titlul este relevant pentru relația Harap-Alb - Spân deoarece numele eroului este primit chiar de la antagonist. Spânul îi impune identitatea falsă și îl transformă din fiu de crai în slugă. Astfel, titlul păstrează urmele conflictului și ale inițierii: Harap-Alb este numele suferinței, al robiei temporare și al maturizării.

2. Conflictul

Conflictul dintre cei doi este expresia opoziției bine-rău, dar nu se reduce la o simplă confruntare morală. Spânul este răul care supune prin vicleșug, iar Harap-Alb este binele care învață prin încercare. Relația lor dezvoltă conflictul de inițiere: protagonistul nu poate deveni împărat fără să treacă prin umilință, probe și moarte simbolică.

3. Perspectiva narativă și structura inițiativă

Perspectiva narativă este obiectivă, cu relatare la persoana a III-a, dar naratorul intervine prin ton oral, umor și comentarii. Structura inițiativă este marcată de etape succesive: plecarea de acasă, încălcarea interdicției, coborârea în fântână, probele, moartea simbolică și renașterea. Relația Harap-Alb - Spân devine astfel mecanismul central al formării eroului.

Concluzie pentru relație

Relația dintre Harap-Alb și Spân este una de opoziție, dar și de inițiere. Spânul îl umilește, îl supune și îl pune în pericol, însă tocmai această experiență îl obligă pe erou să se maturizeze. Harap-Alb învinge nu prin forță miraculoasă, ci prin loialitate, prietenie, altruism și experiență dobândită. De aceea, Spânul este un antagonist, dar și un „pedagog rău”, necesar devenirii protagonistului.

PARTEA IV. SCHIȚA RAPIDĂ CU MNEMONICS

Această parte este pentru recapitulare vizuală. Elevii o citesc pe verticală, bloc cu bloc. Fiecare cod mnemonic trebuie repetat fără material, apoi completat din memorie.

A. OPERA

CONTEXT - SPECIE - AN

Autor: Ion Creangă.

Operă: Povestea lui Harap-Alb.

An apariție: 1877, Convorbiri literare.

Specie: basm cult.

Formulă: real + fabulos, oralitate, umor, probe triplicate.

C.R.E.A.N.G.Ă. - CONCEPTE-CHEIE

C = Convorbiri literare, 1877.

R = Real și fabulos.

E = Erou atipic, fără puteri supranaturale.

A = Ajutoare miraculoase.

N = Naivitate inițială.

G = Glas oral, umor, proverbe.

Ă = Împlinirea prin maturizare.

TEMĂ + EPISOADE

Temă: maturizarea eroului și lupta bine-rău.

Episod 1: Fântâna - schimb de identitate, robie, începutul inițierii.

Episod 2: Finalul - demascare, moarte, înviere, răsplată.

Bonus: podul - prima probă a curajului și trecerea spre altă etapă.

STRUCTURĂ - COMPOZIȚIE - LIMBAJ

Titlu: poveste + nume simbolic, Harap-Alb.

Conflict: bine-rău, Spânul ca rău necesar.

Perspectivă: obiectivă, persoana a III-a, narator cu oralitate.

Incipit-final: formule specifice basmului.

Stil: oralitate, umor, regionalisme, proverbe.

B. PERSONAJUL - HARAP-ALB

STATUT INIȚIAL -> EVOLUȚIE

Start: fiu cel mic al craiului, neinițiat.

Declanșator: plecarea spre Verde-Împărat.

Criză: încălcarea interdicției și supunerea de către Spân.

Transformare: probele, ajutoarele, prietenia.

Final: moarte simbolică, renaștere, împărat.

A.L.P. - TRĂSĂTURI

A = Altruismul: ajută Sfânta Duminică, furnicile și albinele.

L = Loialitatea: respectă jurământul, chiar dacă a fost păcălit.

P = Perseverența: duce probele până la capăt.

C. RELAȚIA HARAP-ALB - SPÂN

BINE VS RĂU NECESAR

Harap-Alb: bine aflat în formare, naiv, dar recuperabil.

Spânul: rău viclean, manipulator, inițiator sever.

Contrastul produce maturizarea protagonistului.

P.F.F. - EVOLUȚIA RELAȚIEI

P = Pădurea: rătăcire și vulnerabilitate.

F = Fântâna: robie, nume nou, începutul inițierii.

F = Finalul: demascare, moarte, înviere, pedeapsă.

Literă / cod	Ce reții	Formulare de pus în eseu
CREANGĂ	basn cult	Creangă transformă modelul popular prin oralitate, umor și umanizarea fantasticului.
FÂN-FIN	tema operei	Fântâna marchează începutul inițierii, finalul marchează împlinirea ei.
SMP	statut personaj	Statutul lui Harap-Alb evoluează social, moral și psihologic.
ALP	trăsături	Altruismul, loialitatea și perseverența definesc maturizarea eroului.
PFF	relație	Pădurea, fântâna și finalul arată rolul Spânului ca rău necesar.
TIT-CON-IF	structură	Titlul, conflictul și relația incipit-final susțin caracterul inițiativ al basmului.
ISEEC	eseu BAC	Introducere, Statut/Specie, Episoade, Elemente, Concluzie.

PARTEA V. SUBIECT, BAREM ȘI SCHELET DE ESEU

Subiectul al III-lea - particularități ale unui text narativ studiat

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți particularitățile unui text narativ studiat, aparținând lui Ion Creangă.

Repere de bifat în eseu

- ☐ încadrarea operei într-o perioadă/specie/curent literar;
- ☐ prezentarea a două trăsături ale basmului cult;
- ☐ comentarea a două episoade relevante pentru temă;
- ☐ analiza a două elemente de structură, compoziție și limbaj;
- ☐ introducere, cuprins și concluzie clare;
- ☐ minimum 400 de cuvinte și limbă literară.

MNEMONIC PENTRU ESEU: I.S.E.E.C.

- I** = Introducere: basm cult, Ion Creangă, 1877.
- S** = Specie: real + fabulos, autor cunoscut, oralitate, probe.
- E** = Episoade: fântâna și finalul.
- E** = Elemente: titlu, conflict, incipit-final, perspectivă.
- C** = Concluzie: maturizarea eroului și victoria binelui.

Schelet rapid de eseu - opera

1. Introducere: Povestea lui Harap-Alb este un basm cult, publicat în 1877, în care Creangă valorifică modelul popular și îl personalizează prin oralitate, umor și umanizarea fantasticului.
2. Încadrare: basmul cult îmbină realul cu fabulosul, prezintă conflictul bine-rău, repere spațio-temporale vagi, formule specifice, cifre magice și probe inițiatice.
3. Tema: maturizarea mezinului craiului. Secvențe: coborârea în fântână și finalul cu moartea/învierea eroului.
4. Elemente de structură: titlul simbolic, conflictul Harap-Alb - Spân, relația incipit-final, perspectiva narativă obiectivă cu oralitate.
5. Concluzie: opera este un basm cult memorabil prin caracterul inițiativ și prin transformarea eroului din tânăr naiv în împărat matur.

Subiect alternativ - caracterizarea personajului Harap-Alb

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți particularitățile de construcție a unui personaj dintr-un basm cult studiat.

SCHELET: I.S.T.E.M.C.

- I** = Introducere: personajele de basm transmit valori morale.
- S** = Statut: social, moral, psihologic.
- T** = Trăsătură: altruism / maturizare.
- E** = Episoade: Sfânta Duminică + furnicile/albinele.
- M** = Mijloace: caracterizare directă, indirectă, nume, probe.
- C** = Concluzie: erou atipic, complex, format prin experiență.

Subiect alternativ - relația dintre Harap-Alb și Spân

Redactează un eseu de minimum 400 de cuvinte, în care să prezinți relația dintre două personaje dintr-un text narativ studiat, aparținând lui Ion Creangă.

SCHELET: R.S.E.E.C.

- R** = Relația: binele în formare și răul necesar.
- S** = Statut: Harap-Alb vs. Spân, social/moral/psihologic.
- E** = Episoade: fântâna și finalul.
- E** = Elemente: titlu, conflict, perspectivă/structură inițiativă.
- C** = Concluzie: Spânul declanșează maturizarea eroului.

PARTEA VI. FLASHCARDS

Folosește aceste întrebări pentru recapitulare rapidă. Răspunde fără să te uiți, apoi verifică formularea.

Întrebare	Răspuns de memorat
Când a apărut Povestea lui Harap-Alb?	În 1877, în revista Convorbiri literare.
Ce specie literară este opera?	Este un basm cult, specie epică în proză care îmbină realul cu fabulosul.
Care este tema principală?	Maturizarea mezinului craiului, dublată de lupta dintre bine și rău.
De ce este Harap-Alb un erou atipic?	Pentru că nu are puteri supranaturale; el se formează prin experiență și ajutorul celorlalți.
Ce simbolizează fântâna?	Moartea vechii identități și începutul inițierii prin robie.
Ce rol are Spânul?	Este antagonistul și răul necesar, un inițiator sever care îl obligă pe erou să se maturizeze.
Ce semnifică numele Harap-Alb?	Condiția duală: „harap” = slugă/rob, „alb” = noblețe și puritate morală.
Care sunt două ajutoare importante?	Sfânta Duminică și calul năzdrăvan; se pot adăuga furnicile, albinele și cei cinci tovarăși.
Care sunt obiectele miraculoase din final?	Apa vie, apa moartă și cele trei smicele de măr.
Ce trăsătură dominantă poate fi folosită la caracterizare?	Altruismul, susținut prin ajutorul oferit Sfintei Duminici, furnicilor și albinelor.
Care este perspectiva narativă?	Obiectivă, cu relatare la persoana a III-a, dar cu puternice mărci de oralitate.
Ce formule marchează incipitul și finalul?	Incipitul: „Amu cică era odată”; finalul: formula veseliei și ieșirea ironică din basm.
Ce înseamnă triplicarea probelor?	Repetarea probelor sau a încercărilor în serii de trei, specifică basmului.
Cum se încheie conflictul?	Spânul este pedepsit de cal, Harap-Alb este înviat și primește împărăția.
Care este concluzia de bază?	Basmul prezintă maturizarea unui erou umanizat, care devine demn de a conduce prin experiență, prietenie și altruism.